

Nr.1/ An 3

Benjaminii

LICEUL TEORETIC BENJAMIN FRANKLIN

ISSN 2668-280X, ISSN-L 2668-280X

CUPRINS

CALEIDOSCOP	4
INIȚIATIVE ȘI TALENT	11
TIMP LIBER ȘI DEZVOLTARE PERSONALĂ	17
DOR DE ȘCOALĂ	18

Revistă realizată de elevii
LICEULUI TEORETIC BENJAMIN FRANKLIN
ISSN 2668-280X, ISSN-L 2668-280X

Str. Gh. Tătărescu, nr. 1, Sector 3, București Tel. 021324.48.90;
021324.30.10;
Fax 021324.53.20

COLECTIVUL REDACȚIONAL:

Coordonatori:

Prof. Gîrlea Elena
Prof. Viziru Rita

Profesori colaboratori:

Dir. Popescu Viorica,
Dir.adj. Lazăr Otilia
Prof. Uatu Cătălina
Prof. Pastramagiu Roxana
Prof. Porumbel Simona
Prof. Dumitrof Stănuța
Prof. Grigorescu Crînguța
Prof. Tănăsescu Delia
Prof. Calotă Constantina

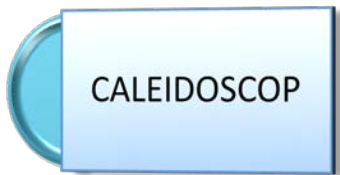
Concept grafic și tehnoredactare:

Prof. Mărculescu Raluca

Colectiv de redacție:

Antonescu Andrei, X-a B
Gîrlaşu Bianca, IX-a A
Andrei Simion, X-a G
Florin-Daniel, X-a G
Mihai-Ionut, IX-a C
Bicheru Bianca, XI a A

Bondoc Catinca, XI-a B
Ungureanu Cristina, XI-a A
Popa Delia, IX-a D
Olșanchi Antonio, IX-a B
Stătescu Ioana , X-a D

UN NOU INCEPUT

Anii de liceu sunt perioada în care fiecare dintre noi se descoperă pe sine, o etapă care ne este menită a descoperi ce drum dorim să urmăm în viață, pentru a experimenta și pentru a lega prietenii ce pot dura o viață întreagă. De asemenea, anii de liceu reprezintă ocazia de a deveni o versiune mai bună a noastră, de a ne îmbunătăți din toate punctele de vedere .

Am ales să mă înscriu la Liceul Teoretic Benjamin Franklin datorită cunoștințelor mele ce laudau acest liceu spunând că este un liceu foarte bun ce beneficiază de cadre didactice remarcabile și de elevi inteligenți și prietenoși. Un alt factor ce m-a influențat în alegerea acestui liceu este zona în care acesta se află . Locul în care se află liceul este unul frumos, verde, natural, înconjurat de parcuri și liniștit, ferit de zgomotul caracteristic Bucureștiului.

Când i-am întâlnit pe elevii liceului am fost bucuroasă întrucât ceea ce mi se spusese se adevărase ,copiii sunt sociabili și amabili. Am simțit că mă voi integra.

Așa că la ce ne așteptăm la anii de liceu?

Eu mă aștept la noi prietenii, amintiri și experiențe. Noi cunoștințe vor ajunge să ne cucerească mințile. Noi aventuri au să ne stârnească fericirea. Noi experiențe ne vor ajuta să ne cunoaștem pe noi înșine și să hotărâm cine vrem să devenim.

UNELE "LEGI" IMPORTANTE ȘI GLUMETE

Regula regulelor

Există reguli pentru alegerea unei soluții, dar nu există reguli pentru alegerea acestor reguli.

Legea problemelor

Dacă în problemă sunt implicate mai puțin de trei variabile, această nu este o problemă, iar dacă numărul lor este mai mare decât opt, atunci problema este irezolvabilă.

Criteriul criteriilor

Pentru orice calitate sau proprietate, cărora ați dori să le dați apreciere, se vor găsi întotdeauna cel puțin trei criterii contradictorii, ce se exclud reciproc.

Postulatul ipotezelor

Numărul ipotezelor rezonabile, capabile să explice orice fenomen concret, este infinit.

Principiul rezultatului final

Prin definiție: când cercetați necunoscutul, atunci nu se știe ce veți descoperi.

Teorema despre adâncimea băltoacei

Nu poți spune nimic despre adâncimea unei băltoace, până nu cazi în ea.

Legea I a disputei

Nu te angaja niciodată în dispută cu un prost, căci oamenii ar putea să nu observe deosebirea dintre voi.

Legea II a disputei

Cine strigă mai tare, aceluia i se dă cuvântul.

Postulatul experienței de lucru

Experiența de lucru, acumulată de experimentator, este direct proporțională cu numărul de aparate pe care el le-a deteriorat.

LUMEA MODERNĂ ȘI NATURA

Natura ...., natura nu este un templu, ci un atelier în care omul trebuie să rămână un simplu muncitor”, așa cum spune acest citat celebru din ”Antologia aforismului românesc contemporan”, ediția a II-a, este, a fost și va fi mereu atelierul de creație al omului.

Dacă ne oprim puțin și „rumeșăm” problema, înaintea omului a fost creată natura, din momentul în care a apărut și omul, aceasta i-a dat tot ceea ce avea nevoie pentru a se descurca, mai precis pentru a supraviețui. I-a oferit atât materialele cât și spațiul de lucru, și nu în ultimul rând uneltele necesare confecționării. Tot ceea ce se găsește într-un atelier. Deci putem spune că autorul a gândit bine înainte să aștearnă ceva pe foaie.

Lăsând natura deoparte, trecem în revistă ceva actual și anume, vom vorbi puțin pe tema unui subiect ceva mai amplu: lumea modernă, cea în care ne trezim în fiecare dimineață, în care ne desfășurăm activitatea zilnică, avem prieteni, vise pentru care trudim zilnic...cu alte cuvinte lumea în care trăim.

Ei bine, această lume este plină de invenții, invenții care vor face de altfel și subiectul discuției din acest moment pentru că ceea ce reprezintă de fapt aceste invenții este exact legătura dintre lumea modernă și natură. Referitor la aceste invenții, ele au fost create de om inspirat de ceea ce se află în jurul său. Și ce se află în jurul omului încă de la apariția sa pe Pământ? Ei bine sunt sigur că toată lumea cunoaște deja răspunsul: natura!

Omul, inspirat de natură a creat lucruri incredibile de-a lungul timpului schimbându-le în nenumărate feluri și

aducându-le numeroase modificări, îmbunătățiri, însă singurul lucru pe care nu l-a putut modifica este însăși forma acestora, care după o analiză nu foarte complicată poate da exact corespondentul ei din mediul înconjurător.

Iar acum, din moment ce v-am stârnit curiozitatea, să discutăm puțin pe această temă:

O invenție foarte importantă în zilele noastre și de altfel extrem de uzuală este avionul, dar până să ajungă în forma cunoscută astăzi a fost cunoscut sub numele de „zmeu”, dar cu înțelesul de planor (ca și corespondent actual); omul a copiat forma și asemănarea singurelor „obiecte zburătoare” de pe atunci - păsările. Deci primul avion a fost inventat în anul 200 î.Hr. și a fost inspirat de păsări, pe care le-a observat și studiat bineînțeles, în natură.

O altă invenție la fel de importantă ca și avionul este nimic altceva decât motorul, primul inventat fiind motorul cu aburi, în anul 1765 de către James Watt. Aburul sub presiune este produs într-un generator de abur prin fierbere și se destinde într-un agregat cu cilindri, în care expansiunea aburului produce lucru mecanic prin deplasarea liniară a unui piston, mișcare care de cele mai multe ori este transformată în mișcare de rotație cu ajutorul unui mecanism bielă-manivelă. Căldura necesară producerii aburului se obține din arderea unui combustibil sau prin fisiune nucleară.

În cea mai strânsă legătură cu motorul se află automobilul, primul din istorie care putea transporta persoane la bord fiind creat în 1769 și dotat bineînțeles cu un motor cu aburi. Analizând puțin problema împreună cu cel de-al doilea subpunct tragem o linie și obținem cea mai simplă concluzie reprezentată de prima idee ce ne vine în minte când căutăm un corespondent în natură pentru automobil, care implică bineînțeles și motorul; omul s-a copiat pe sine, iar asta se poate observa cu mult mai bine la automobilele moderne, și să dăm câteva exemple: ca și corpul uman, automobilul este construit din mai multe părți (piese) care creează împreună un tot unitar, și anume - motorul reprezintă însăși inima, pentru ca acesta să funcționeze are nevoie de aer, astfel avem un filtru de aer care are ca și corespondent sistemul respirator al omului, și exact ca acesta, motorul nu poate funcționa fără oxigen, dar aerul singur nu poate duce la capăt funcționarea motorului dacă acesta nu primește și combustibil, la fel ca și omul, mâncare, însă pentru a

porni, combustibilului și aerul mai au nevoie de un singur element, scânteia, asemenea omului, acidul gastric care dizolvă alimentele din stomac. Și nu în ultimul rând, la fel ca și omul, automobilul are nevoie de reparații din când în când și astfel...
- Ajungem la o altă invenție, pe care omul a numit-o service. Ce este service-ul de fapt, un spital, un loc unde automobilele „bolnave” sunt tratate și li se administrează „medicamente” exact ca omului.

Ai mei mă tot băteau la cap când eram mai mic să mă fac doctor... Ei bine acum o iau în serios, așa că le-am dat vestea cea mare: mamă, tată, o să devin doctor. Bucuroși m-au întrebat ce fel de doctor, iar cu zâmbetul pe buze le-am răspuns cât se poate de serios: ”doctor de mașini”, nu știu ce au găsit amuzant în răspunsul meu... În concluzie, oricât de mult ar încerca omul să schimbe lumea prin ideile lui mărețe, un singur lucru va rămâne în veci neschimbat: principala sursă de inspirație este natura

INTERVIU CU BOBI DUMITRAȘ

•De unde și cum a început fenomenul Fără Zahăr?

Dacă ar fi să intru în acest joc de cuvinte și să îl numesc fenomen, aş spune că a început în 2002, în cadrul Festivalului Studențesc de Satiră și Umor de la Târgu Mureș. A fost momentul în care un public străin nouă, altul decât cel studențesc ieșean, a reacționat incredibil de bine la muzica noastră, deși o auzea pentru prima oară. Am primit felicitări de la maestrul Cornel Udrea, pe care îl consider unul dintre granzii umorului scris, cel după ale cărui texte a făcut scheciuri inclusiv grupul Divertis, în perioada lor de început (paleozoicul timpuriu). Atunci ne-am dat seama că Fără Zahăr poate performa la nivel național.

•S-a schimbat umorul românesc de la debutul trupei (2003)?

Mi-e greu să dau un răspuns categoric, aş spune că a evoluat cu pași normali. Gândește-te că există generații care au copilărit cu Toma Caragiu pe micul ecran, iar acum au în jur de 50 de ani și iubesc amintirea lui. Alții poate au copilărit ascultând Fără Zahăr și acum își aduc copiii la concertele noastre. Ce vreau să zic este că fondul umorului românesc este constant, se schimbă doar conținutul, forma de exprimare. Derapajele, vulgaritatea și ignoranța au fost și vor fi mereu taxate.

•Cât de important este umorul în viața cotidiană?

Românul a știut mereu să facă haz de necaz. E în în firea noastră de latini balcanici, combinație genetică aparent absurdă care a dus la apariția acestui neam hâtru, din care s-au ridicat Păcală și Bulă. Umorul este o supapă de suprapresiune.

Unele popoare folosesc furci și dărâma regimuri, noi râdem de dictatori și ne trece.

•Aveți numeroase piese din diferite stiluri muzicale (Folk, Rock, Rap, Dubstep), totuși care este genul de muzică adevărat al trupei?

La întrebarea asta a răspuns deja Louis Armstrong: "All music is folk music. I ain't never heard a horse sing a song." Stilul Fără Zahăr este folk alternativ.

•Ce vă inspiră când scrieți o piesă? Inspirația este o femeie independentă și capricioasă, uneori vine când nu te aștepți, alteori îi cumperi bijuterii și flori și tot nu apare. Artistul este doar umilul ei servitor. Uneori te pune să scrii un cântec despre un cal, alteori despre o hamsie sau despre un melc verzui. Și cine ești tu să o contrazici?

•Dacă aveți de a face cu un subiect serios, cum îl abordați?

Există destul de multe cântece Fără Zahăr care, pe sub haina comică, ascund realități triste. Încercăm mereu să învelim totul în umor, pentru a face adevărul mai comestibil și mai ușor de acceptat. Când râzi îți cobori scutul.

•Care album considerați ca a avut cel mai mare succes?

Întotdeauna albumul de debut are cea mai mare greutate, fiindcă este cel care crează cărarea pe care vei zburda în timpul carierei. Celelalte vin doar să reconfirme sau să te țină proaspăt în memoria auditivă a publicului.

•Cum se face ca durata dintre ultimele 2 albume este de 12 ani?

Industria muzicală a cunoscut o tranziție destul de abruptă. Marile platforme de internet, precum Youtube, au devenit extrem de relevante și au făcut ca interesul pentru albumele pe disc să scadă vertiginos. A ajuns

să fie mult mai ușor să te expui lumii printr-un simplu click și chiar să-ți vinzi muzica pe site-uri specializate. În acești 12 ani nu am stat degeaba, ci am lansat online o sumedenie de cântecele în regim de single, care ne-au ajutat și ne-au asigurat prezența în multe dintre marile festivaluri de teatru și folk. De ceva vreme lumea ne-a cerut disc nou. Așa a apărut Comedie Amăruie, al patrulea album de studio al trupei Fără Zahăr.

•Urmează un nou album, al cincilea material discografic Fără Zahăr?

Cu siguranță vom mai face albume de studio, însă acum este momentul Comediei Amăruie. Nu te poți uita la copilul tău nou născut și să spui că mai vrei unul imediat.

•Care este piesa Fără Zahăr de care sunteți cei mai mândru?

Fiecare cântec al nostru este un drăcușor cu personalitate proprie. Dacă e să mă raportez la impactul asupra publicului în cadrul concertelor live, aș spune că Neamul lui Peneș Curcanul mă face un pic mai mândru decât mă fac frații lui, dar te rog să nu le spui.

•Un mesaj pentru elevii Liceului Teoretic „Benjamin Franklin”

Ascultați cât mai multă muzică din toate genurile posibile. Astfel vă veți forma o cultură muzicală bogată și veți putea lăsa cântecele proaste să vă intre pe o ureche și să vă iasă pe cealaltă, așa cum trece fulgerul prin paratrăsnetul lui Franklin.

7 LUCRURI PE CARE PROBABIL NU LE-AI ȘTIUT NICIODATĂ DESPRE SARE

Toți știm ce este sarea. Fiecare dintre noi o folosește pentru că altfel mâncarea nu ar mai fi gustoasă. Cei ce mulți nu știu însă că sarea nu a fost tot timpul doar un condiment foarte important pentru buna funcționare a organismului.

1. Au existat vremuri în care sarea era chiar mai valoroasă decât aurul. De altfel, în Etiopia, sarea este considerată în continuare foarte valoroasă, fiind folosită ca monedă de schimb.

Sarea era atât de valoroasă în Roma antică, încât o parte din soldații romani își primeau salariul pentru că păzeau rutele pe care se făcea comerț cu sare. De aici și cuvântul „salariu”, care provine din cuvântul latinesc ”sal” (care înseamnă ”sare”).

2. Sarea poate fi și astăzi valoroasă, sarea de bambus ametist 9x poate fi cea mai scumpă din lume (398 dolari/kilogram), deoarece necesită mult timp pentru a fi produsă - este prăjită de nouă ori în interiorul unui stâlp de bambus la temperaturi care depășesc 1.400 de grade Fahrenheit.

3. În Evul Mediu sarea era atât de scumpă încât era denumită ”aurul alb”; pavajul medieval al unui drum de transport al sării încă mai există în Germania. Acest drum făcea legătura între orașul Luneburg și litoralul Marii Baltice.

4. Sarea a căpătat și valoare simbolică, fiind o metaforă folosită de foarte multe ori în Biblie („sarea pământului”, „un stâlp de sare”, „un legământ de sare”) pentru a semnifica

permanență și convingere.

5. Se spune că dacă răstorni solnița înseamnă că vei avea ghinion.

Explicația stă în pictura lui Leonardo Da Vinci, *Cina cea de taină*. În această pictură, Iuda apare în dreptul unei solnițe răsturnate, astfel oamenii au tras concluzia că o solniță răsturnată îți va aduce ghinion.

5. În anii 1920, sarea a devenit un instrument principal în lupta împotriva gușei, o tulburare tiroidiană cauzată de deficitul de iod. Sarea iodată a devenit obișnuită în bucătăriile americane, iar cazurile de gușă aproape au dispărut. Astăzi, doar aproximativ 53% din sarea de masă vândută este sare iodată.

6. În Bolivia există un hotel făcut în întregime din sare: Palacio de Sal Hotel and Spa.

7. Sarea de mare nu este mai sănătoasă Sarea de mare poate părea mai sănătoasă decât sarea de masă, dar majoritatea sărurilor de mare conțin aproximativ aceeași proporție de sodiu - aproximativ 40% - ca sarea de masă.

INIȚIATIVE SI TALENT

POEZIE

BUCURIA CRĂCIUNULUI

Grigore Mihai,
Clasa a XII-a C

Ninge afară neîncetat
Iar în casă lângă brad
Stă, mănâncă Moș Crăciun
Pentru că mai are un drum

Dacă vrei să simți iubirea
Strânge-ți în jur familia
Pentru că în ziua de Crăciun
Nimic nu este mai bun

Moș Crăciun a terminat
Toate cadourile le-a livrat
Ca noi dis de dimineață
S-avem zâmbetul pe față

SETE DE IUBIRE

Bondoc Catinca
Clasa a XI-a B

Aș vrea să devin lumiș
Să mă privești cu un amor aprins
Cerul să fie lin, senin,
Iar noi să ne-ntâlnim.

Codrul să ne găzduiască
Stelele să ne împlinească
Luna să ne mântuiască
Lacul să ne ocrotească.

Să fugim cu al nos' destin
Cu flori să ne-acoperim
Să uităm de ce-i umil,
Să ne bucurăm din plin!

Iată greierii cum cântă
Cu vioriele ne-ncântă,
Pe noi gândurile ne frământă
Cum să trăiești cu o inimă frântă?

Nu durează o veșnicie
Ceea ce numim iubire!
Dar prin această trăire
Vom gusta din nemurire.

UN FLUTURE VENIT DIN AMINTIRE

Popa Delia
Clasa a IX-a D

Sunt un fluture venit din amintire
Dar am ceva și pentru tine:
Bătaia aripilor mlădioasă,
Venirea toamnei cea frumoasă!

Având culoarea curcubeului,
Înveselesc norii cerului;
Purtând roua dimineții,
Sunt simbolul vieții.

Pe aripi luminate
De raza soarelui plăpândă
Dăruiesc viață culorilor
Și mireasmă florilor ce ne-ncântă!

TOAMNA

Gîrlaşu Bianca,
Clasa a IX-a A

Toamna mea de chihlimbar ,
Cu frunze de aur murdar,
Cu plânsete de nori fugari,
Cu cântece și doruri mari.

Când soarele după nori fuge,
Când lumina verii se duce,
Doamna Toamna iar ajunge,
Sufletul cu aur unge.

În palton din foi de pom,
Cele iubite de om,
Admirată cum cânta,
Toamna grea, regina mea...

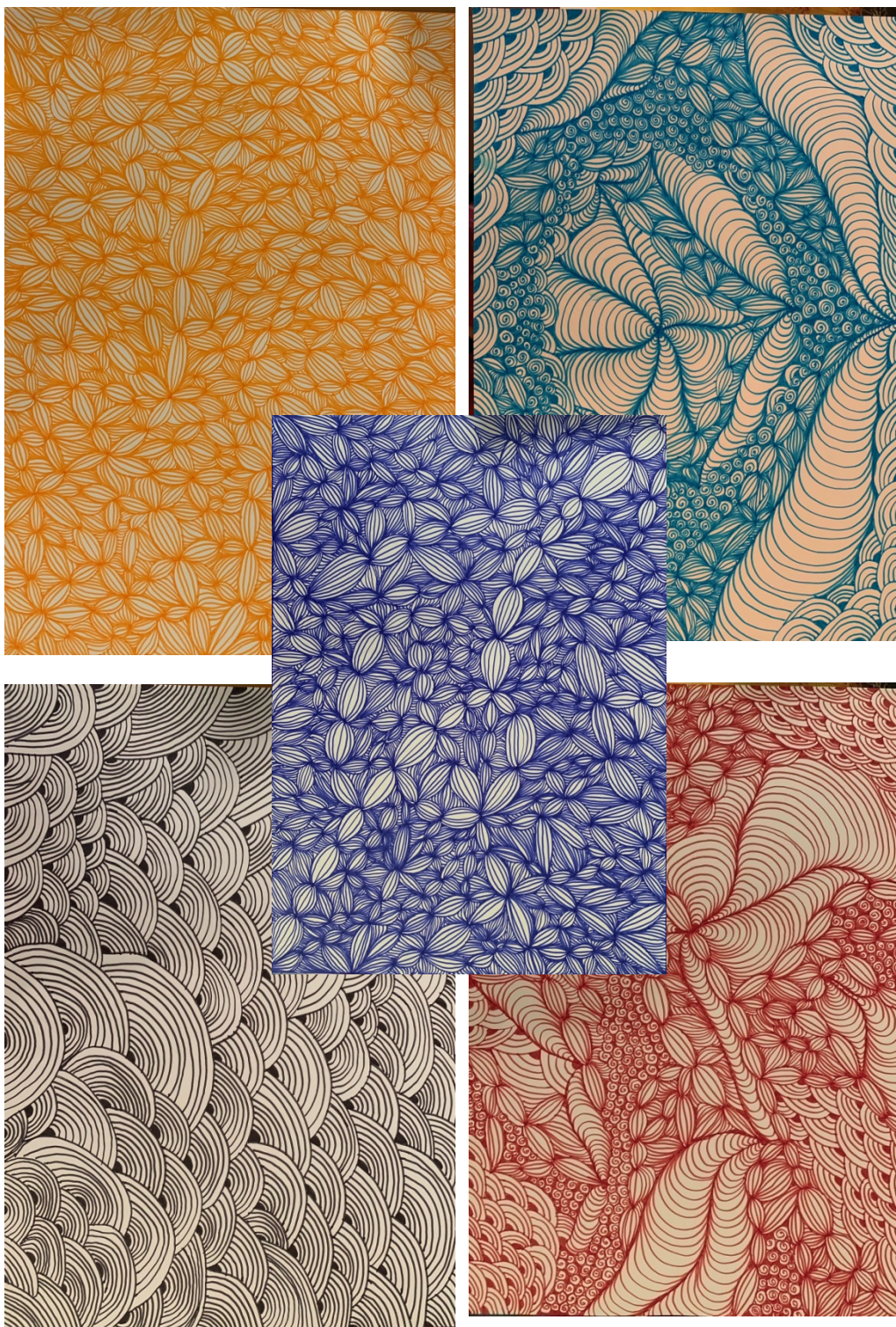
UN DOR

Ungureanu Cristina,
Clasa a XI-a A

Cine știe ce va crede dorul
Când va vedea această risipă de
sentimente
Ne va lua totul într-o clipă
Și vom rămâne cu niște fragmente
Fără sens și fără viață;
Ne-ar oferi o lupă
Să vedem și noi ce-am aruncat
aiurea
Căci iubirea iar ar pierde..
Și noi am trece peste
Căci așa e omul: fuge și regretă
Spulberă și iartă.

INIȚIATIVE SI TALENT

POZE

ARTA ESTE OGLINDA SUFLETULUI

Am fost întrebată ce înseamnă arta pentru mine, ei bine, arta este un mod de a te exprima, fără cuvinte, unii oameni te pot înțelege, iar alții nu, dar oricum ar fi, fiecare va înțelege diferit. Aceasta îți oferă un mod de a te exprima liber și unic, de a îți expune stările, ideile și nu în ultimul rând, sentimentele. Este un mod de viață. Sau poate viața însăși. Creativitatea este auto-exprimare. Într-un fel sau altul, este o modalitate de exprimare și de autorealizare. În desenele mele, am încercat mereu să ofer privitorului un set de idei, să las loc de interpretări, unde fiecare să își creeze propriul său sens special și personal.

Arta este o oglindă, iar ceea ce desenezi sau pictezi este de fapt o reflecție a ceea ce este în sufletul tău.

INIȚIATIVE SI TALENT

PROZĂ

ÎNTUNERICU- partea 1

Rhaoul își masa încet spatele sperând să scape de durerea cumplită care se abătuse asupra sa. Se afla în această căruță de mai bine de o săptămână, ascuns printre animale și mâncând ce prindea. Nu știa unde se afla sau cât timp mai avea până la destinație, însă căldura creștea cu fiecare zdruncinătură și îi provoca grețuri.

Cu siguranță nu se mai afla în Deșerturile Uscate din Melikta. Spera să se întoarcă cândva înapoi în orașul său, să pășească din nou pe nisipul fin și încălzit de soarele Zeului Helias, să privească clădirile masive și impresionate precum Palatul Marelui Faraon sau Biblioteca Antika în care fratele său mai mic, Elias, își petrecuse timpul. *Petrecuse*. Și-a strâns pumnii și a lovit ușor cu piciorul într-o vază de culoare roșie, nisipul de pe tălpile sale căzând. Îl durea tot corpul, iar cu cât se gândea mai mult la ultimele momente petrecute acolo, cu atât se accentua durerea. A ales să lase aceste gânduri să zboare, precum vulturii pe care era obișnuit să îi vadă în sat. O rază de soare se strecura printre bucățile de lemn inegale ale acoperișului căruței, făcându-i pielea arămie să strălucească. Rhaoul era un bărbat masiv datorită anilor de antrenament în armata Marelui Faraon.

Când a simțit căruța oprindu-se, datorită mușchilor săi puternici, s-a ridicat cu ușurință și a așteptat după o lada.

Acoperișul improvizat din lemn al căruței a fost dat la o parte de cei doi călători, aceștia începând să scoată marfa. Animalele se zbăteau, parcă încercând să îl dea de gol.

Chiar și cămila care fusese liniștită tot drumul era agitată, simțind tensiunea din aer...ce avea el să facă. Când bărbații nu au fost atenți, Rhaoul s-a strecurat și s-a îndepărtat de căruță. Soarele era orbitor dar a înțeles rapid că era foarte departe de casă. Nisipul dispăruse, simțind acum sub

tălpi firele de iarbă. Peisajul uscat și călduros era acum mai răcoros și viu. În fața sa se afla o pădure verde ca smaraldul. A scos o hartă din pantalonii jerpeliți de culoarea prunei și a luat-o prin pădurea din fața lui, lăsând mirosul florilor să-l domine. Era liniște iar inima îi bubuia cu putere. Lorna era împărțită în două teritorii: Pădurea de Vest și Pădurea de Est. Rhaoul se afla la graniță.

Mergând încet, își rotea capul uitându-se la culorile deschise ale peisajului, florile vesele și copacii de mărimi impresionante. Tatăl său îi vorbise despre locuri ca acestea...locuri magice. Foarte departe, cu vârfurile până în cerul de un albastru ca marea calmă, se aflau munți plini de zăpadă. Se întreba dacă zvonurile despre Clanurile Giganților erau adevărate:

diferite specii de uriași ce se nașteau din elementele primordiale ale vieții, ei fiind primii pe acest continent.

Deodată briza ușoară și caldă care îl calmase dispăruse, lăsând loc unui val puternic de vânt ce venea din cer. Crengile copacilor căzuseră, iar frunzele îi zburaseră în față, dar apucase să vadă creatura uriașă ce trecuse deasupra lui. Dragonul de un gri ca cenușa își legăna aripile și se deplasa rapid deasupra pădurii. Firicele de foc ieșeau din gura-i masivă.

Ochii săi erau portocalii, dar nu transmiteau ură, cibucurie.

Rhaoul putea înțelege bucuria dragonului de a fi liber. Simțea cum inima îi zburda de fericire, cum privea fiecare părticică a acestei lumi cu încredere că aveau să vină vremuri mai bune.

Rhaoul știa doar de ființe rele ce doreau sânge și haos. Gândul i-a zburat la ultimele imagini cu satul său natal: sânge, moarte, foc și fier. Și-a adus aminte de suferința ce i se instalase în suflet și de lacrimile pe care nu a putut să și le stăpânească când s-a prăbușit în genunchi lângă familia sa.

Dragonul a dispărut, iar zâmbetul său a făcut același lucru. Cu pumnii strânși s-a aventurat mai adânc în pădure.

Taverna răsuna de bucurie în timp ce bărbații și femeile dansau și cântau. De pe mesele rotunde cădeau câni și farfurii. Era Noaptea de Aur, ultimul festival dinaintea venirii verii, iar atmosfera era una fericită chiar și în colțurile friguroase ale străzilor uitate de lume. La o masă aflată în capăt era Rhaoul, ce privea atent fiecare chip. Lumina din șeminee se reflecta în ochii săi căprui. Găsise un negustor ce îi vânduse un set de haine din bumbac, iar apoi se oprise la o armură pentru un cuțit cu vârful din obsidian. La cererea sa, bărbatul înlemnise dar acceptase pentru un preț mare.

Obsidianul se găsea rar, în peșterile întunecate din Odorys unde creaturi periculoase așteptau. Rhaoul, înainte să fugă din Melikta, luase toți banii din casă știind că aveau să îl ajute, iar acum, cu pumnalul la teacă, aștepta.

O femeie cu părul prins în coadă s-a oprit la masa lui, zâmbind politic:

- Doriți ceva, domnule?

Rhaoul și-a clătinat capul fără să își ia privirea de la femeia din fața lui.

Era splendidă. Avea o rochie albicioasă iar părul său roșcat parcă prindea viață în timpul mișcărilor provocatoare. Se mișca precum focul, ca valurile unei mări furtunoase, ca frunzele sfâșiate de un vânt nervos. Zâmbea și dansa de parcă nu exista ziua de mâine. Rhaoul s-a cutremurat când trupul său se lăsă furat de senzualitatea femeii.

După ce muzica s-a oprit iar femeia a plecat din tavernă, Rhaoul și-a luat vesta, a lăsat doi banuți de aur pe masă și a ieșit. Cerul era plin de stele iar felinarele nu puteau să distrugă întunericul nopții în totalitate. Îi plăcea aici, era atât de calm și totuși... nu avea să rămână. Avea un singur scop.

- Domnișoară Eveline?

Aceasta s-a întors și l-a măsurat din priviri roșind. Avea o frumusețe atât de rară încât pentru câteva momente a uitat ce era cu adevărat.

- Vă cunosc? a întrebat ea mimând o timiditate aparte

Rhaoul era nevoit să îi joace jocul așa că a plecat capul și a răspuns la fel:

- Nu, nu mă cunoașteți. V-am văzut în tavernă și trebuie să recunosc că un bărbat nu întâlnește o femeie ca dumneavoastră la orice pas. Din momentul în care v-am văzut am înțeles cât de norocos sunt.

Ea a chicotit ușor și i-a întins brațul. Prea ușor s-a lăsat prinsă în capcană.

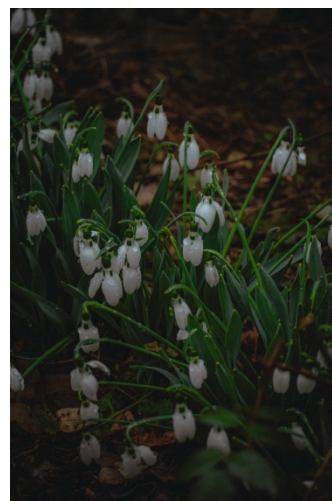
Cu siguranță ea era.

- Atunci ce ziceți de o plimbare?

El a dat rapid din cap și a încercat să își stăpânească bătaile puternice ale inimii. Ea putea să le simtă. A sperat să le confunde cu emoția propunerii sale.

TÂNĂRUL FOTOGRAF

Pasionat de arta fotografică, Rareș Sevescu din clasa a IX a A a dorit să ne împărtășească câteva din momentele surprinse de el la început de primăvară. Primii ghiocei din grădină, expresia mereu prietenoasă a animalelor de companie sau privirea atentă a unei pisici, toate sunt mărturia faptului că arta ne îmbogățește spiritual, indiferent de modul în care alegem să o exprimăm. Rareș știe regulile de compoziție plastică, de încadrare în spațiu, dar mai mult de atât, prin sensibilitatea artistică pe care o are reușește să transmită emoții pentru noi, privitorii.

CU CAMERA DESCHISĂ LA ORE?!

Înainte de a scrie acest articol, o scurtă introducere: sunt elevă în clasa a 10-a, sunt o persoană deschisă, îmi place să cunosc oameni noi, îmi plac lucrurile noi, îmi plac activitățile în aer liber, îmi place să citesc și pasiunea mea cea mai mare este dansul.

Și acum haideți să aflați părerea mea despre camera web în timpul orelor online!

Aproape la toate orele am camera pornită, în special la materiile din care voi da bacul, dar recunosc că mi se întâmplă să mai fac excepție de la această regulă.

Decizia a venit singură după un timp pe care mi l-am alocat pentru mine ca să mă gândesc la acest lucru. Am încercat să mă uit timp de 40 de minute la niște buline care nu făceau nimic și am simțit că o iau razna. Apoi m-am gândit că dacă sunt pornite mai multe camere se creează și atmosfera de la clasă.

Apoi m-am pus în locul profesorului care se uită la acele buline care nu fac nimic și are impresia că vorbește singur. Asta nu ne-ar conveni nici nouă în viața de zi cu zi: să încercăm să spunem ceva sau să ne expunem o idee, iar cei din jurul nostru să nu ne asculte sau să nu aibă măcar bunul simț să ne dea atenție chiar dacă nu sunt interesați de ce spunem. Și asta e important.

Și faptul că profesorul vede niște chipuri îi poate schimba dispoziția și îi poate însenina ziua. E frumos să poți face cuiva ziua mai bună, după părerea mea.

Desigur, decizia vă aparține. Dar, înainte de a alege ceva, gândiți-vă bine la avantajele și la dezavantajele și, de asemenea, gândiți-vă la ce este mai bine pentru voi. Și, cel mai important, nu îi lăsați pe alții să vă influențeze deciziile. Voi sunteți cei care știți ce este cel mai important pentru voi și ce vreți cu adevărat.

DOR DE ȘCOALĂ

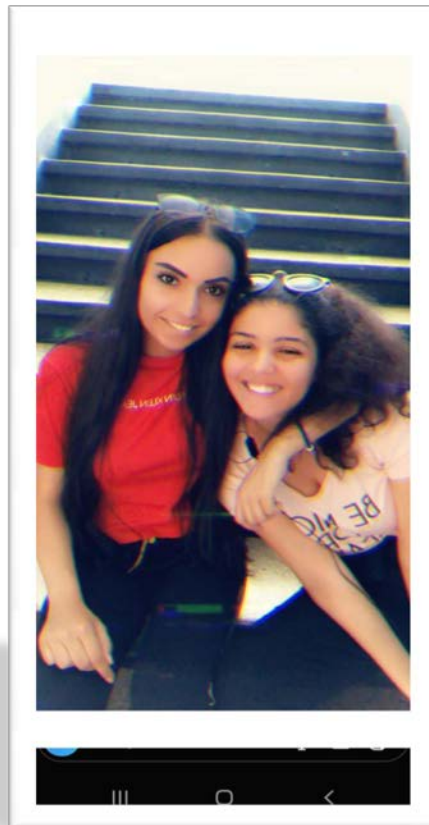

CLUBUL DE DEZVOLTARE PERSONALĂ,
la repetiții și la serbare!!! Toate bucurându-se
de mare succes!

FESTIVITATEA DE PREMIERE
de la sfârșitul clasei a X-a
NE E DOR DE PREMII ȘI DE PRIETENI!

BENJAMINII

LICEUL TEORETIC "BENJAMIN FRANKLIN"
NR.1, An școlar 2020-2021